

Коляда

Богдан-Ігор Антонич

Тешуть теслі з срібла сани,
стелиться сніжиста путь.
На тих санях в синь неznану
Дитя Боже повезуть.

Тешуть теслі з срібла сани,
сняться веснянії сни.
На тих санях Ясна Пані,
очі наче у сарни.

Ходить сонце у крисані,
спить слов'янськеє Дитя.
Їдуть сани, плаче Пані,
снігом стелиться життя.

1934